

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Folketinget har i disse dage officielt besøg af en delegation fra det polske parlament under ledelse af formanden, Maciej Plazynski.

På Folketingets vegne byder jeg vore gæster hjertelig velkommen til mødet her i Folketinget og udtaler ønsket om, at delegationen må få et udbytterigt besøg i Danmark. Hjertelig velkommen!

(Medlemmerne påhørte stående formandens velkomstord).

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

For det første opfatter jeg det som helt forkert, når miljøministeren i denne sammenhæng siger, at båndene var skåret over fra start. Der var åbninger i førstebehandlingen om at gå ind i en saglig snak om det her. Der var ikke en afvisning på forhånd. Det er jo på tryk, så det kan vi jo vende tilbage til.

Men det afgørende er – og det er det helt afgørende – at der er ikke meget Århuskonvention i denne her. Jo, det er der da helt og fuldt, men så er der voldsomt meget andet. Og det vil sige, at etiketten på det her lovforslag fra start var noget helt andet end indholdet.

Det, det drejer sig om, er, at i stedet for at opfylde Århuskonventionens intentioner om at give berørte borgere ret til indflydelse, så flytter lovforslaget de endelige afgørelser bort fra lokalsamfundet over i Miljøstyrelse, Miljøankenævnet, miljøorganisationer osv. Det er den tendens, der er i det.

Vi har ikke noget imod det her. Bl.a. Dansk Metal vurderede, at konventionen ikke gav væsentlige ændringer i dansk lovgivning, fordi vi har meget af dette i forvejen. Men det, der er tale om, og jeg gentager det gerne, er, at statsfinansierede NGO'er får en særlig demokratisk ret. Man forhandler hellere med dem. Allerede i oktober kan de i øvrigt stramme op i det her lovforslag og har en ret til det.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Hans Christian Schmidt og så ministeren.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg synes så, at vi skal afprøve, om ministeren virkelig er villig til at tage det skridt, som gør,

at vi i udvalget måske kan finde hinanden. Så derfor vil jeg spørge ministeren: Vil ministeren være med til, at vi implementerer denne her konvention, sådan som den blev vedtaget i Århus? Ikke en overimplementering, som dette Folketing er ved at gøre nu, men sådan som man skrev under på i Århus, sådan som miljøministeren gav tilsagn om i Århus. Punkt 1.

Punkt 2: Vil ministeren fra talerstolen her sige, at ministeren virkelig vil tage initiativ til at få nedbragt sagsbehandlingslængden i alle klagesager, der er, både i Naturklagenævnet og Miljøklagenævnet? Vil ministeren afsætte flere ressourcer? Der er en stigning i sagerne. Vil ministeren så også sørge for, der kommer flere ressourcer, så vi kan få den pukkel væk?

Og så vil jeg blot bede ministeren om at beeller afkræfte: Vil denne her lov medføre mere arbejde, flere klager i Miljøklagenævnet?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det er jo svært både at skælde ud på et forslag og at demonstrere forhandlingsvilje. Og jeg vil heller ikke sige, at det helt lykkedes for hr.

Kalnæs. Nu vil jeg lige citere fra førstebehandlingen – nu er der oven i købet flere tilhørere, end der var ved førstebehandlingen – hvad hr. Kalnæs sagde – han sagde jo, at vi skulle se det på tryk:

»Så derfor vil min umiddelbare betragtning om nr. L 170« – det er det forslag, vi taler om her – være, at det er noget af det mest overflødig tidspunkt, jeg har set et lovforslag fremsat på overhovedet. Det er fuldkommen vanvittigt at fremsætte et lovforslag som det her. Der er ingen grund til, at vi skal lade os trække foran i denne her situation. Der er ingen grund til, at vi skal bidrage til ministerens mulighed for at rejse ud i verden og fortælle, at vi er foran alle de andre og har lagt linjen for EU i stedet for at gå ind i et fællesskab omkring det her.«, osv.

Altså man må meget undskylde mig. Jeg har jo lavet jeg ved ikke hvor mange udmærkede ting, synes jeg, sammen med hr. Kalnæs. Men at hr. Kalnæs nu vil bebrejde mig, at han tordnede løs mod det her forslag og tidsplanen og alt det andet, synes jeg altså ikke, at jeg skylder ham nogen undskyldning for. Han var negativ, han er negativ, derfor stemmer han nej, og det er der ikke noget at gøre ved, så må vi jo tage den diskussion i forhold til vælgerne.

Og jeg forstod også, at det var en ret blank afvisning fra Venstres side. Nu skulle vi i Danmark alene tage en FN-konvention og sige, at